

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Udtalelser, og endvidere, at jeg vil ikke blande mig i, hverken hvilken Stilling Skovfoged Løvdal indtager, eller, hvilke Udtalelser han kommer med i dette Spørgsmaal, selv om jeg er helt uenig med ham, og det samme gælder for Departementschef Wilckes Vedkommende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Jeg takker det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen for hans aabne og uforbeholdne Bemærkninger. De er i Overensstemmelse med den Maade, hvorpaa det ærede Medlem, saa længe jeg har samarbejdet med ham, har optraadt i det politiske Liv.

Jeg er glad for Meddelelsen om, at der ikke vil ske Statsskovfoged Løvdal noget. (Muntherhed). Ja, de ærede Medlemmer morer sig, men det kunde man jo godt være bange for; for efter det tjenstlige Forhør, der fandt Sted, henvendte Departementschef Wilcke sig til Statsskovfogeden og forhandlede med ham om en Ret til at holde Heste paa Skovens Grund, hvilket Skovrideren i sin Tid havde opfordret ham til, og som han havde haft i 15 Aar, hvad ingen har kritiseret. De Bemærkninger, der dengang faldt fra Departementschefen, maatte forstaaes som en Antydning af, at der eventuelt kunde ske Statsskovfogeden noget. Ogsaa paa det Punkt har Ministeren utvivlsomt været klogere og har standset Sagen, for man har ikke hørt noget om det senere. Men det er altsaa nødvendigt at faa konstateret, at der ikke sker et Kommunalbestyrelsesmedlem noget, fordi han frit hæveder sin politiske Pligt og Ret til at sige sin Mening.

Jeg tror, at vi nu er naaet til denne lille Diskussions Slutning, for med de Bemærkninger, som Ministeren kommer med personligt om, hvordan man bør bære sig ad og ikke bør bære sig ad, saa vil enhver, om end Ministeren er saa venlig og hensynsfuld, at han ikke vil fremsætte en direkte Misbilligelse af det, Departementschefen har foretaget sig, være fuldkommen klar over, at det, Departementschef Wilcke har gjort, maa stemples som en grov Fejl. Det er det heldigvis ogsaa blevet af den ansvarlige Minister her fra Tingets Talerstol. I gamle Dage er jeg ikke sikker paa at Debatten vilde være blevet sluttet paa dette Tidspunkt, men det er den under disse Forhold.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 94 Stemmer; 4 Medlemmer tilkendegav, at de ønskede hverken at stemme for eller imod.

Formanden: Finanslovsforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1942—43.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1468).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og de efterfølgende Sager paa Dagsordenen kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke. Hvis ingen Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Vesterager: Inden Normeringslovsforslaget forlader dette høje Ting, vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger. I Aar er der jo et særligt Hensyn at tage til § 46, ikke blot til Stk. 2, men ogsaa til Stk. 3. Der er maaske en Del, der vil finde, at det ikke er særlig store Resultater, man har opnaaet, men jeg finder, at disse Røster dog i nogen Maade maa tage Hensyn til de ikke helt faa Ændringer og Forbedringer, der er sket, og under de nuværende Forhold maa man i alt Fald glæde sig over, at alle Partier paa Rigsdagen er gaaet ind for Ændringerne.

Jeg hilser ogsaa med Tilfredshed, at der inden for Lønningsudvalget er opnaaet fuld Enighed med den højtærede Finansminister om visse smaa Forbedringer. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa nu, men kun understrege, at der er sket en betydelig Forbedring for Dommerfuldmægtige. Det er en efter min Mening baade tiltrængt og retfærdig Forbedring. Det har, forekommer det mig, stor Betydning for Samfundet at faa dygtige Jurister knyttet til disse Stillinger. Det er kun en almindelig Betragtning, der ogsaa gælder for alle de